

'Bu günü düşünüyorsan balık tut, bir yıl sonrasını düşünüyorsan ekin ek ,
10 yıl sonrasını düşünüyorsan ağaç dik, 100 yıl sonrasını düşünüyorsan insanları **eğit.**'

Geçtiğimiz hafta sonu ülkenin köklü gazetelerinden birisi Gar da bir stant açmış ve doğum tarihini söyleyene derhal o günkü gazetenin birinci sayfasını basıp veriyordu. Ben de kendim, eşim ve çocuklarımın doğum tarihlerini söyledim ve doğduğumuz gün çıkan gazetelerin birinci sayfalarına sahip oldum. Gazete bu işi müthiş bir özgüven duygusuyla yapıyordu. Bu gazetenin ilk sayısı 01 Mayıs 1948 idi.

Bu işi Konya da aynı özgüvenle yapabilecek bir gazete var, Yeni Konya.01 Haziran 1949 tarihinden bu güne yayın hayatında. Yarım asırlık süreyi aştığı için 'çınar olmaya doğru adım adım' başlığını seçtim yazıma.

Çünkü çınar olmak kolay iş değildir. Bir tapınak yazıtında ki konumuzla ilgili şu ifadelere kulak verelim : ' Her gün kaplumbağa ile tavşanın masalını hatırlat. Hatırlat ki yarışı her zaman hızlı

koşanın bitirmediğini, yaşamda hızı artırmaktan çok daha önemli şeyler olduğunu bileyim... Heybetli çınar ağacının dallarından yukarı bakmamı sağla. Bakıp göreyim ki onun böyle güçlü ve büyük olması yavaş ve iyi büyümesine bağlıdır... Beni yavaşlat Tanrım ve köklerimi yaşam toprağının kalıcı değerlerine doğru göndermeme yardım et.Yardım et ki kaderimin yıldızlara doğru daha olgun ve daha sağlıklı olarak yükseleyim...'

Evet güçlü ve büyük olmak için **yavaş ve iyi büyümek**, kökleri **yaşam toprağının kalıcı değerlerine doğru göndermek**

ve gökyüzünde görüldüğü kadar en az yer altında da köklerini uzatması gerekiyor.

Bu girişten sonra, gazetemizin adımlarını daha sağlam ve emin atması konusunda bazı önerilerimi sıralamak isterim. Bu öneriler 'gazete ne için okunur sorusunun cevabıdır aslında: En güzel cevabı gazete

her şey

için okunurdur. Yani gazete öyle gazete olmalıdır ki sabah doğacak olan güneşe insanın ihtiyacını hissetmesi ve onu ümitle beklemesi gibi entelektüel bir insanda sabah gelecek gazetesini o istekle beklemelidir.

Gazete insanın bilgi dünyasındaki her konuya hitap etmelidir. İnsandaki tüm duyguları doyurmalı, tüm hisler okşmalıdır. Gazete, hem insandaki tüm duygu ve hisleri beslerken hem de aile ve toplumdaki tüm kesimlere hitap etmelidir. Yani gazetede aile ve toplumdaki küçük büyük , avam havas , köylü kentli herkes kendine hitap eden kendini ilgilendiren , aydınlatan bir şeyler bulmalıdır.

Bir gazetede şu bilgiler bulunmalıdır. O günün ülke tarihi açısından, dünya tarihi açısından, İslam tarihi açısından anlam ve önemi. O yörenin iklimi, o vatan toprağını ilgilendiren önemli kişilerin o günle alakalı tarihi gelişmeleri, kısaca o belde ile alakalı her şey. Bu o kadar önemli geniş bir konu ki bir gazete yayın yönetmeni ertesi gün gazeteyi basmadan yukarıda saydığımız toplumun tüm kesimlerini ilgilendiren tüm faydalı bilgileri gazetesinde bulundurmalıdır. Örnekleri çoğaltmak gerekirse; yarın hangi özel ibadet var ve nasıl yapılır, yarın hangi balık hem daha lezzetli, daha ekonomik, yarın hangi sosyal etkinlik, fuar, konferans, panel, film ve tiyatro nerede nasıl, yarın hava nasıl, sular kesilecek mi, hangi cadde trafiğe kapalı, yarın Konya'ya hangi değerli düşünür, yazar, entelektüel, siyasi v.s. misafir geliyor, Konya'nın önde gelen şahsiyetlerinin düğünleri cenazeleri, basın toplantıları. Yani olaylar olup bittikten sonra haberdar edilmek yerine (mutlaka bu da önemli) ben isterim ki yarını planlamamda benim gazetem en önemli rolü üstlensin. Çünkü "Marifet iltifata tabidir. Müşterisiz meta zayıdır." ilkesince kişiye asıl fayda verecek ve önemli olan haber, önceden ulaşabildiği işine yarayacak olan haberdur. Gazete kendisini bu şekilde dizayn ettiğinde her okuru için yarını planlamada vazgeçilmez bir konuma ulaşır. Gazete açısından da adeta abone gibi daimi bir okur olur.

Gazete okuyucusuyla sürekli bir diyalog imkânları oluşturmalıdır. Bunun birçok yolu vardır. Birkaç örnek vermek gerekirse: En az ayda bir özel bir araçla şehrin merkezi yerinde genel yayın yönetmeni ve yazarlarının da katıldığı açık masa toplantılar yapmak, internet ve posta yoluyla okuyucularının kendilerine dilek, şikâyet, fikir, eleştiri ve görüşlerini ulaştırmalarını sağlamak. Ve bunlara cesur bir şekilde gazete sayfalarında yer vererek yapıcı eleştirilerin gereğini yapmak. Toplumun okuryazar kesimine hitap eden farklı etkinliklerle onları yazma konusunda cesaretlendirmek ve bu şekilde yeni kabiliyetleri keşfedip bu camiaya kazandırmak.

Özellikle gençlerden (tabii ki ağırlıklı olarak iletişim fakültesi öğrencileri olmak üzere) bu hususta kabiliyetli olanlara tecrübeli gazeteciler tarafından verilecek kurslar düzenlemek. Yani gazeteyi adeta bir **basın okulu** haline getirmek. Çünkü kaliteli bir gazete için **alt yapı** şarttır. Kendi yazar ve muhabirlerini kendi yetiştirmelidir.

Bu öneri belki dünyada bir ilktir. Ama bence çok önemlidir. Hayatında hiç gazete almamış alamamış, gündeminde hiç gazete okumak olmamış garip guraba , fakir fukara insanların olduğu bir gerçektir. Hem bu insanların düşünülmesi hem de bence en güzel gazetenin reklamının yapılması için gazetenin belli zamanlarda muhakkak aynı sayıda basılarak **ücretsiz dağıtılması**

gerekmektedir. Bunun için en uygun zaman aralığı dinimizdeki zekat anlayışı da dikkate alınarak 40 gündür. Yani

kırk günde bir

gazete ücretsiz olara dağıtılmalıdır.

Gazete sadece gazete olarak kalmamalı, bazı önemli gün ve geceler için bazen bir kitapçık, bazen bir kitap, bazen bir broşürle kütüphanemizi zenginleştirmelidir. Örneğin H.z. Mevlana, Lâdikli Ahmet Ağa, Şems, Sadrettin Konevi gibi Konya için önemli şahsiyetlerin vefat yıldönümlerinde muhakkak en azından onların hayatlarını anlatan kısa kitapçıklar vermelidir. Okuyucusunun kültür dünyasına farklı eserler kazandırmalıdır. Yani gazete zaman içerisinde kendine **has bir kütüphane** oluşturmalıdır.

Bu başlık altında bence bir kitap yazılabilir. Ama yazdığımız neticede bir makale. Söylediğimiz ve söyleyebileceğimiz şeyleri özetlemek adına son söz olarak şunu söyleyebiliriz: Elmas madenler içerisinde en çok değişime uğrayan maden olduğu için en değerli madendir. İnsan da öyle. Peygamberimizin “**İki günü eşit olan ziyandadır**” , Mevlana’mızın “Düne dair ne varsa dün de kaldı cancağızım, bu gün yeni şeyler söylemek lazım” sözlerinin en güzel şekilde ifade ettiği gibi insan sürekli yeni şeyler yeni bilgiler ve değişim ister. Çünkü “değişmeyen tek şey değişmektir.” İşte gazete okuyucusunun karşısına her yeni günde yeni şeylerle onu iyiye ve güzele doğru değiştirebilecek bilgilerle çıkmalı ve gazete de bu amaç için okunmalıdır. Zaten Yeni Konya ismiyle müsemma olmak için her gün

yeni bir yüzle

okuyucusunun karşısına çıkmalıdır.

62. yılın hayırlı olsun **Yeni Konya**. Daha nice 62 yıllara...